

РЕШЕНИЕ

№ 841

гр. София, 15.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Бозуков
Адриан Янев**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11002** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение № 20178528 от 30.08.2021 г. по НАХД № 5412/2021 г. на СРС, НО, 100 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-192/22.03.2021 г., издадено от Заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 500 лева на основание чл. 647, ал. 2 и чл. 644, ал. 2, във връзка с ал. 1, т. 2 от КЗ, във връзка с § 1, т. 51 от ДР на КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност на постановеното решение.Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция.Поддържа се, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид.Излага се, че НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Л., която оспорва касационната жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор К., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

С НП № Р-10-821/17.09.2019г. ЗД [фирма] било санкционирано на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ за извършено нарушение на чл. 108, ал. 1 КЗ. Наказателното постановление било обжалвано по съдебен ред, като същото било потвърдено решение на СРС, НО, 94 състав по НАХД № 16280/2019г. Решението на първата инстанция било обжалвано и оставено в сила с решение на АССГ, по дело № 602/2020г. от дата 16.03.2020г.

На 18.01.2021г. в КФН постъпила жалба с вх. № 91-02-61, в която жалбоподателят се оплаквал за липса на произнасяне от страна на застрахователя ЗД [фирма] във връзка с предявена претенция № [ЕГН] на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № ВГ/02/120000711609.

По повод на така постъпилата жалба с писмо на КФН, изх. № 91-02-61 от 20.01.2021г., от ЗД [фирма] били изисквани подробни писмени обяснения по случая, както и заверени преписи от всички документи по претенция № [ЕГН].

Отговорът на застрахователното дружество постъпил в КФН с писмо с вх. № 91-02-61 от 25.01.2021г.

Било установено, че на 03.09.2020г. в ЗД [фирма] била предявена претенция, регистрирана с № [ЕГН], вследствие на подаден документ „Уведомление за щета по застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС“ от И. Н. Х. Преписката била образувана по повод на настъпило застрахователно събитие - ПТП на паркинг, вследствие на което били причинени увреждания на лек автомобил, марка и модел „М. Б180ЦДИ“, с рег. [рег.номер на МПС], и на основание на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по полица № ВГ/02/120000711609.

На 03.09.2020г. заедно с предявяването на претенцията, били представени доказателства, необходими за установяването ѝ по основание и размер, както и пълни и точни данни за банковата сметка, по която да бъде изплатено обезщетение. На същата дата бил извършен и оглед на увредения лек автомобил, за който бил съставен Опис на претенция.

Било установено по време на проверката, че след 03.09.2020г. от увреденото лице не били изисквани допълнителни доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията по смисъла на чл. 106 от Кодекса за застраховането (КЗ), както и документи, изискуеми по силата на нормативен акт.

Било прието, че във връзка с конкретната претенция по щета, съгласно чл. 108, ал. 1 от

КЗ е възникнало задължение в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, а именно от 03.09.2020г., но не по-късно от 28.09.2020г. да се произнесе, като определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или мотивирано откаже плащането.

Този срок е определен като такъв до 28.09.2020г. /включително/, тъй като 07 септември 2002г. /понеделник/ е бил почивен ден за сметка на 06 септември 2020г. – неделя и 22 септември 2020г. е официален празник – Ден на българската независимост – също почивен ден.

По време на проверката било установено, че ЗД [фирма] се произнесло по претенция № [ЕГН] на 19.01.2021г., като на тази дата, но извън законоустановения срок е изплатило застрахователно обезщетение на заинтересованото лице.

При така установеното бил съставен срещу застрахователното дружество на 04.02.2021г. Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-96.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-192/22.03.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Въззивният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал. 1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Доказателствата по претенцията са представени на 03.09.2020 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 28.09.2020 г. Застрахователят се е произнесъл с плащане на застрахователно обезщетение едва на

19.01.2021 г. Правилен е изводът на въззивната инстанция, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019 г. (влязло в сила на 16.03.2020 г.), с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената „имуществена санкция“ е в размер на 2 500 лв., ориентирана е към законоустановения минимум и същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите за неприложимост на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да приповтаря изложеното от СРС в тази насока.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във връзка с чл. 143 от АПК, във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27 е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20178528 от 30.08.2021 г. по НАХД № 5412/2021 г. на СРС, НО, 100 състав.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80 /осемдесет/лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

